

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

regler og etablering af nye styresystemer, fandt jeg ikke grund til at foretage mig videre i den konkrete anledning.

Det hedder i begrundelsen for spørgsmålet, at »Det kgl. Teater for en gangs skyld ikke overskred sit budget«. Jeg kan oplyse, at Det kgl. Teater ikke har for vane at overskride sit budget. I 1974-75 var den samlede bevilling til Det kgl. Teater 102.698.700 kr., medens regnskabet udviste et forbrug på 102.136.521 kr. For 1975-76 var de tilsvarende tal 113.700.800 kr. og 113.289.821 kr.

Under henvisning til, at der i begrundelsen for spørgsmålet er bedt om, at teaterchefens brev af 8. september 1977, der af teaterchefen er udsendt gennem Ritzaus Bureau, optrykkes i svaret, vedlægges nævnte brev samt den presmeddelelse, jeg udsendte den 9. september 1977.

Bilag I.

Den 8. september 1977.

Ministeren for kulturelle anliggender

hr. Niels Matthiasen,

Ministeriet for kulturelle anliggender,

Nybrogade 2,

1203 K.

Kære Niels.

For at en overenskomst kan fastholdes som gældende, kræves det, at parterne overholder de vilkår, der betingede den.

Når jeg ikke mener længere at være bundet af den »fredelige overenskomst«, vi mundtlig indgik den 17. november 1976, og hvorefter jeg frivilligt skulle fratræde teaterchefstillingen den 30. juni 1978, skyldes det, at du efter mit skøn ikke har opfyldt de betingelser, som du påtog dig at opfylde.

For at forstå hvad opfyldelsen af disse betingelser betød for teaterledelsen, må jeg med nedenstående eksempler skildre baggrunden for, at jeg måtte opstille dem på mødet den 17. november 1976.

Ved min udnævnelse i juli 1974 fremsatte den daværende minister to ønsker: sparsommelighed og udvidelse af Det kgl. Teaters turnerende virksomhed. To ønsker, der var vanskelige at forene. I oktober samme år fremsatte jeg for tilsynsrådet en plan, hvorefter ballet og opera skulle turnere i 6 uger i september-oktober, Nye Scene skulle lukkes fra 15. april til sæsonens udgang 31. maj, i hvilken periode skuespillet skulle gå på turné med to af hin-

anden rollemæssigt uafhængige skuespil, udvalgt blandt teatrets mest succesrige, turnéegnedede værker. Tilsynsrådet tiltrådte planen, der samtidigt var afleveret i ministeriet. Den 24. juni 1975, 6 dage før min tiltræden, meddelte ministeriet mig – uden forudgående orientering eller forhandling – at man ikke kunne tiltræde planen, herunder Nye Scenes lukning i den angivne periode.

Udover de generelle nedskæringer på alle statslige budgetter, der for Det kgl. Teater i mine to første budgetår lød på 3,9 mill. kr., var det mig ikke muligt at få fuld dækning for den udgiftsstigning, der alene hidrørte fra løn- og prisstigninger. Denne manglende dækning kom i løbet af de to år til at betyde en yderligere nedskæring på 6,7 mill. kr. Trods vage løfter om hjælp måtte jeg i eftersommeren 1976 sætte min stilling ind på at undgå en yderligere nedskæring på 3,2 mill. kr. på budgettet for det næste (tredje) budgetår. Først da foretog kulturministeriet og finansministeriet under medvirken af teatret en undersøgelse, der bekræftede den hårde budgetbehandling af teatret, og som – ved folketingsdebatten – resulterede i, at teatret undgik den yderligere nedskæring på 3,2 mill. kr.

I en lang række sager måtte jeg opleve »næser« eller tilrettevisninger. På forespørgsel til en af ministeriets embedsmænd fik jeg det svar, »at jeg skulle straffes, fordi jeg som departementschef havde forkælet Gregaard«, en udtalelse du bekræftede ved et møde i sommeren 1976, hvor du forklarede ministeriets holdning ud fra det synspunkt, at jeg som departementschef havde handlet hen over hovedet på ministeriets øvrige embedsmænd, når det gjaldt Det kgl. Teater.

Ofte og selv kort efter min tiltræden har jeg fået fortalt, at du ude i byen omtalte min ledelse af teatret meget nedsættende, »jeg kørte teatret i grøften« o. lign.

Uden at orientere mig har du modtaget personalerepræsentanter, der enten beklagede sig eller drøftede almene vigtige forhold på teatret. Du fandt hverken anledning til at indbyde mig til at overvære disse drøftelser med teatrets personaler eller – hvad der for mig har været mere afgørende – til bagefter at tilkalde mig og orientere mig om klagerne eller drøftelserne og diskutere disses indhold med mig. Jeg kunne læse i pressen i september 1976, at du havde modtaget sceneteknikerne, der havde klaget over økonomidirektøren og den tekniske